

HÖGSTA DOMSTOLENS

BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 12 mars 2009

Ö 4919-07

SÖKANDE OCH KLAGANDE

GB

Ombud: BH

SAKEN

Resning och klagan över domvilla

TIDIGARE AVGÖRANDE

Svea hovrätt, Miljööverdomstolens dom den 21 november 2007 i mål

M 9644-06

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avslår GBs ansökan om resning och klagan över domvilla.

SKÄL

Byggnadsnämnden i Göteborgs kommun avslag en ansökan från GB om strandskyddsdispens för anläggandet av skyddsvallar och markuppfyllnad på fastigheten X 4:9 i Göteborg. GB överklagade beslutet till Länsstyrelsen i Västra Götalands län och vidare till miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt, som avslag hans överklagande. Efter det att GB överklagat till Miljööverdomstolen avvisade domstolen den 20 februari 2007 två yrkanden avseende viss placering av skyddsvallar på den grunden att dessa yrkanden framstälts först i Miljööverdomstolen. I dom den 21 november 2007 avslag Miljööverdomstolen GBs överklagande i övrigt. Miljööverdomstolens avgöranden fick inte överklagas (23 kap. 8 § miljöbalken).

GB har nu ansökt om resning och klagat över domvilla avseende Miljööverdomstolens dom. Han har huvudsakligen gjort gällande att Miljööverdomstolen felaktigt underlåtit att behandla alla hans yrkanden.

Det är Högsta domstolen som prövar om det skall beviljas resning i ett mål som har avgjorts av Miljööverdomstolen. Detta gäller även om målet – så som i det här fallet – har prövats av en kommun i första instans och Miljööverdomstolen därför är slutinstans (jfr prop. 1997/98:45 del 2, s. 226 och 494). Det är emellertid inte klart vilka regler som då skall tillämpas i res-

ningsärendet (jfr Fitger, Rättegångsbalken, med suppl. t.o.m. november 2008, 7:e avd: 4-5).

I mål av det slag som nu är aktuellt gäller förvaltningsprocesslagen (1971:291) för förfarandet vid Miljööverdomstolen, om inget annat följer av miljöbalken eller någon annan lag (20 kap. 3 § andra stycket miljöbalken). Av detta följer dock inte att förutsättningarna för resning skall bedömas med ledning av förvaltningsprocesslagen (jfr dess 1 §). I stället innebär miljöbalken att det som huvudregel är rättegångsbalkens bestämmelser för tvistemål som skall tillämpas i Högsta domstolen, också i fråga om de särskilda rättsmedlen (20 kap. 3 § första stycket miljöbalken, jfr a. prop. s. 252). Det bör inte tillämpas någon annan ordning för de särskilda rättsmedlen i de fall då det saknas rätt att överklaga Miljööverdomstolens dom eller beslut.

GBs framställning bör därför bedömas enligt bestämmelserna i 58 och 59 kap. rättegångsbalken om resning och klagan över domvilla i tvistemål.

Av 58 kap. 4 § och 59 kap. 2 § rättegångsbalken framgår att den som vill ansöka om resning eller klagan över domvilla på grund av omständighet som nu är i fråga skall göra det inom sex månader från det att domen vann laga kraft. Av 58 kap. 10 § och 59 kap. 4 § rättegångsbalken följer att bestämmelserna även gäller för rättens beslut.

Miljööverdomstolens avvisningsbeslut vann laga kraft den 20 februari 2007. GBs ansökan om resning och klagan över domvilla över Miljööverdomstolens dom inkom till Högsta domstolen den 11 december 2007, dvs. mer än sex månader efter det att avvisningsbeslutet vunnit laga kraft. De påstådda

felaktigheterna i avvisningsbeslutet kan därför inte nu läggas till grund för bifall till hans yrkanden.

GB har inte i övrigt visat någon omständighet som kan föranleda resning i målet eller som utgör domvilla. Hans resningsansökan och klagan över domvilla skall därför avslås.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Leif Thorsson, Torgny Håstad, Ella Nyström (referent), Kerstin Calissendorff och Gudmund Toijer
Föredragande revisionssekreterare: Carola Thelin